

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.346/2008/6. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes oldalán az ügyvezető által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. február 27. napján kelt 12.K.33.410/2007/20. számú ítélete ellen a felperes 22. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes D.309/10/2007. számú határozatát részben megváltoztatja, a Kbt. 88. § (1) bekezdés g) pontjára tekintettel a 86. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés sérelmének megállapítását és az alkalmazott jogkövetkezményeket mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint együttes első-másodfokú perköltséget.

A kereseti és a fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2007. március 9-én tette közzé, majd 2007. április 14-én módosította a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) VII. fejezete szerinti nyílt eljárás megindítására tett ajánlati felhívását a ... Tatabánya 1. sz. posta átalakítására, bővítésére és felújítására. Ajánlati dokumentációt készített, melynek része volt a műszaki leírás és - többek között - külön kötetben a kiviteli tervdokumentáció. Az ajánlattevőknek a tételes költségvetést beárazva az ajánlatukhoz csatolni kellett. A felperes bírálati szempontként az összességében legelőnyösebb ajánlat bírálati szempontját választotta, két részszerpontot, az ajánlati árat és a kötelezően előírt 24 hónap felett vállalt jótállási időt jelölt meg. Az ajánlattételi határidőben 9 társaság nyújtotta be ajánlatát. A felperes a-tól a belső építészeti munkanemen belül meghatározott tételek vállalási árára azok kirívóan alacsony értéke, a-tól az épületgépészeti munkák bizonyos tételeinek anyagáaira azok alacsony bekerülési értéke miatt kérte a megadott árak írásos, objektív alapú indokolását a Kbt. 86. § (3) bekezdésében foglaltak szem előtt tartásával. A ... a saját asztalos üzemében készített postai berendezések készítésében nyert tapasztalatra, az önköltségi árra, karbantartási szerződéssel lekötött szabad kapacításra, próbaüzemi gyártásra és korábban betárolt anyag felhasználására, a ... a közvetlen gyártókkal és forgalmazókkal kötött, nagy volumenű megrendeléseknek köszönhető, az átlagosnál nagyobb mértékű engedményt lehetővé tévő külön megállapodásra hivatkozott. A felperes a magyarázatokat elfogadta, az eljárás nyertesének a-t hirdette ki, akivel az építési beruházási szerződést 2007. június 28-án megkötötte. Második legkedvezőbb ajánlattevőnek a ...-t jelölte meg.

Az alperesi beavatkozó jogorvoslati kérelmére - melyet egyebek mellett arra alapított, hogy a nyertes és a második legkedvezőbb ajánlattevő által megadott vállalási áron a szerződés nem teljesíthető, ezért a felperesnek az ajánlatokat érvénytelennek kellett volna nyilvánítania - eljárás alperes D.309/13/2007. számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 88. § (1) bekezdésének g) pontjára tekintettel a 86. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezést. Ezt meghaladóan a jogorvoslati kérelmet részben elutasította, részben a jogorvoslati eljárást megszüntette. Az ajánlatkérővel szemben 3 millió forint bírságot szabott ki. Döntését azzal indokolta, hogy a kirívóan alacsonynak értékelt ellenszolgáltatás miatt feltett kérdésekre a két társaság csak általánosságban adta meg indokait, válaszuk nem tartalmazott olyan objektív, konkrét bizonyítékokkal alátámasztott tényeket, adatokat, információkat, amelyek alapján az ajánlatkérő meggyőződhetett volna arról, hogy az adott ajánlati áron a szerződés teljesíthető. A nyilatkozatok birtokában a felperes nem hozhatott megalapozott döntést az ajánlati ár mértékéről. A bírság kiszabását a jogsérelem súlyára tekintettel indokoltnak tartotta, az összeg megállapításánál figyelembe vette a beszerzés értékét és azt, hogy a jogsértés nem reparálható.

Az alperes határozatának megváltoztatása, a jogsértés és bírság kiszabására, valamint az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére vonatkozó rendelkezések mellőzése iránt a felperes terjesztett elő keresetet. Érvelése szerint az alperes határozata azért jogsértő, mert kiterjesztően értelmezte a Kbt. 86. § (3) bekezdését, amikor hiányolta a konkrét bizonyítékokkal alátámasztott tényeket, adatokat, információkat. Ilyen követelményt a Kbt. 86. §-a nem támaszt, az ajánlatkérő mérlegelési körébe utalja, hogy az ajánlattevő indokolását objektív alapúnak elfogadja-e. Álláspontja szerint a Kbt. 86. § (3) bekezdésében foglaltaknak az indokolás megfelelt, tényszerű, objektív körülményeken alapult, a gazdasági ésszerűséggel összeegyeztethető volt, ezért nem alkalmazhatta a Kbt. 86. § (4) bekezdését. Sérelmezte, hogy az alperes az ajánlatkérő jogosítványainak átvételével, valós indokolás mellőzésével döntött a magyarázat elfogadhatatlanságáról. Kifejtette, hogy az alperesnek - ha már ekként döntött - azt is meg kellett volna állapítania, hogy az ajánlat kirívóan alacsony ellenszolgáltatást tartalmaz, ezért érvénytelen.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a felperes keresetét, az alperes javára perköltség, az állam javára kereseti illeték megfizetésére kötelezte. Indokai szerint a felperes konkrétan meghatározott tételekre és ajánlati elemekre vonatkozó részletes felhívást tartalmazó kérésének tartalmát a válaszok nem fedték le, a részletező indokoláskérésre azzal adekvát tartalmú választ egyik ajánlattevő sem adott. Nem minősül kimerítőnek az a válasz, amely kizárólag a bútorelemek gyártási folyamatát vázolja, vagy az anyagárból adott kedvezményre az említés szintjén hivatkozik. Az ajánlattevők nem mutatták be egyértelműen és pontosan árképzésük tényezőit, holott elvárható lett volna tőlük a konkrét költségvetési tételek pontos, számszerűsíthető bemutatása. A válaszok nem voltak kimerítők és ellenőrizhetőségükre vonatkozó konkrét tényezők, fogódzók nélkül, alkalmasak az ajánlattal szemben támasztott kételyek eloszlatására, nélkülözték az objektív alapú indokolást, ezért azokat a felperes nem fogadhatta volna el.

Rögzítette, hogy a Kbt. 86. § (4) bekezdése biztosítja az ajánlatkérő részére az indokolás nem megfelelő módja miatt az ajánlatok érvénytelenné nyilvánításának lehetőségét a nélkül is, hogy a kirívóan alacsony ellenszolgáltatás tényét is meg kelljen állapítania.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett, elsődlegesen az ítélet megváltoztatása, az alperes határozatának a jogsértést megállapító és a bírság kiszabására, valamint az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére vonatkozó rendelkezések mellőzése és a jogorvoslati kérelem elutasítása, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítása iránt. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság nem tárta fel maradéktalanul a tényállást, és helytelen jogi következtetésre is jutott. A Kbt. 86. §-ának kiterjesztő értelmezését kifogásoló érveinek változatlan fenntartásával azt emelte ki, hogy a jogszabály szövegéből nem vezethető le, hogy az igazolást, számszaki kimutatást, költségkalkulációt nélkülöző indokolás nem minősíthető objektív alapúnak. A kérdésre adott válaszok tényszerű, tárgyi, objektív körülményekre alapított, a Kbt. 86. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelőek,

így a felperes által elfogadhatók voltak. Utalt arra, hogy az indokolás megfelelősége minden esetben az adott ajánlati árral összefüggésben vizsgálendő, az ár és az arra vonatkozó indokolás vizsgálata egymástól nem függetleníthető. Kiemelte, hogy a jogorvoslati kérelem az árak színvonalával volt kapcsolatos, ezért az alperesnek határozatában rögzítenie kellett volna a kirívóan alacsony árat, mint arra az alperesnek egy más ügyben hozott határozata is utalt, amelyben arra mutatott rá, hogy az ajánlat érvénytelenné nyilvánításának alapfeltétele a kirívóan alacsony ár megállapítása. Bejelentette, hogy a szerződés határidőre teljesült.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte azzal az indokkal, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást teljes körűen feltárta és helyes jogértelmezés alapján megfelelő jogi következtetést levonva hozta meg döntését. Határozatában foglalt érveit annak kiemelésével tartotta fenn, hogy az minősül objektív alapú indokolásnak, amit dokumentumokkal, számszaki levezetéssel alátámasztanak, számlával igazolnak. A jogintézmény csak ebben az esetben tölti be célját. A perbeli esetben az indokok valóságalapja nem volt bizonyított, így azt a felperes jogsértően fogadta el.

Az alperesi beavatkozó fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság helyes indokokat tartalmazó ítéletének helybenhagyására irányult. A fellebbezés kapcsán azt emelte ki, hogy a felperes keresetben foglalt álláspontját ismételte meg, a csatolt döntőbizottsági határozattal kapcsolatosan pedig arra utalt, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 86. § (4) bekezdése értelmében már akkor köteles az ajánlatot érvénytelenné nyilvánítani, ha nem tartja elfogadhatónak a kérdésre adott válaszokat, azt nem kell megállapítania, hogy ténylegesen kirívóan alacsony volt-e az ajánlati ár. A hivatkozott döntőbizottsági határozat is ezt erősíti meg.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

Előjáróban a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a Kbt. 86. § és 88. § (1) bekezdésének g) pontja közötti kapcsolatot illetően a következőket tartja szükségesnek rögzíteni.

Az ajánlatkérőnek nemcsak joga, hanem a Kbt. 86. § (1) bekezdése értelmében kötelessége is a kirívóan alacsonynak értékelt ellenszolgáltatás esetén az általa lényegesnek tartott ajánlati elemekre vonatkozóan adatok, illetve indokolás kérése. Annak eldöntése, hogy mi tekinthető e szempontból az ajánlati elemekre vonatkozó lényeges adatnak, az ajánlatkérő feladata, ennyiben az ő mérlegelésén múlik milyen elemekre nézve, milyen adatokat kér. Mérlegelése során azonban az ajánlati felhívás és dokumentáció tartalmához kötve van, mert az abban foglaltak határozzák meg valamely ajánlati elem lehetséges adattartalmát. Ehhez képest ítélt meg a konkrét ajánlat alapján azoknak az adatoknak a köre, amelyekre nézve az ajánlatkérőnek magyarázatot kell kérnie az érdemi értékelést megelőzően. Az indokolás és a rendelkezésre álló iratok alapján köteles meggyőződnie az ajánlati elemek valós állapotáról. Amennyiben a választ nem tartja megfelelőnek - tehát az

ellenszolgáltatást továbbra is kirívóan alacsonynak értékeli - a Kbt. 86. § (4) bekezdése értelmében az ő kötelessége az érvénytelenné nyilvánítás, mert ha ennek nem tesz eleget, jogsértést követ el. Az érvénytelenné nyilvánítás a vizsgálat eredményéhez képest történik, az adott válasz alapján kell megítélni, hogy az indokolás elfogadható, és a gazdasági ésszerűséggel összeegyeztethető-e. Amennyiben úgy ítéli meg, hogy nem, akkor nyilvánítja az ajánlatot a Kbt. 88. § (1) bekezdés g) pontja szerint érvénytelenné. A felperes a magyarázatokat elfogadta. Az alperes a felperes eljárásának jogszerűségét vizsgálta, nem pedig a felperes helyett döntött. Jogsértőnek a kérdésre adott válaszok elfogadását értékelte, ezért állapította meg a Kbt. 86. § (4) bekezdés a sérelmét a Kbt. 88. § (1) bekezdés g) pontjára utalással.

A Kbt. 86. § (3) bekezdése adja meg azokat a szempontokat, amelyek segítik az ajánlatkérőt a kirívóan alacsonynak értékelt ellenszolgáltatás következtében kért és kapott indokolás mérlegelésében. A törvény a teljesség igénye nélkül sorolja fel azokat a lényegesebb szempontokat, amelyekre az ajánlattevő a releváns ajánlati elemekre vonatkoztatva hivatkozhat. Törvényi feltétel, hogy csak objektív alapú indokolás fogadható el. Az objektív alapú indokolás követelménye nem azonos a dokumentált (számszaki, igazolásokkal ellátott) indokolás követelményével. A jogintézmény alkalmazása nem járhat azzal a következménnyel, hogy az ajánlattevő az ajánlati kiírás feltételrendszerét lényegesen meghaladó dokumentációt legyen kénytelen az ajánlatához csatolni, illetve üzleti titok alá tartozó kapcsolatairól adjon számot. Az indokolás nem önmagában áll, annak adott ajánlati elemekre kell vonatkoznia, így az ajánlat egészének rendszerébe illesztve vizsgálandó, melyet a kiírási feltételek, az ajánlati felhívás és dokumentáció határoznak meg. A megfelelő indok nélkül álló, kirívóan alacsony ellenérték sérti az esélyegyenlőséget, a verseny tisztaságát. Azt azonban, hogy mi minősül kirívóan alacsony ellenértéknek, mindig esetenként kell vizsgálni. A kérésre adott indoklás akkor megfelelő, ha kifejezetten az ajánlattevő piaci tevékenységéhez, gazdálkodásához, árpolitikájához képest győz meg az eltérés realitásáról, vagyis az indokolásnak kifejezetten az ajánlattevő tevékenységére vonatkozó viszonyítási pontot, illetve pontokat kell tartalmaznia. A 86. § (3) bekezdése értelmében az ajánlatkérő az olyan objektív alapú indokolást veheti figyelembe, amely különösen a gyártási folyamat, az építési beruházás, illetőleg a szolgáltatás nyújtás módszerének gazdaságosságára, a választott műszaki megoldásra, a teljesítésnek az ajánlattevő számára kivételesen előnyös körülményeire, vagy az ajánlattevő által ajánlott áru építési beruházás, illetve szolgáltatás eredetiségére az építési beruházás szolgáltatás nyújtás, vagy árubeszerzés teljesítésének helyén hatályos munkavédelmi rendelkezéseknek és munkafeltételeknek való megfelelésre, vagy az ajánlattevőnek állami támogatások megszerzésére való lehetőségére vonatkozik. E példalózó felsorolásból látható, hogy a közbeszerzési eljárások egyedisége és sajátosságai következtében más-más az a szempontrendszer, melyre tekintettel eldönthető, hogy mit kell objektív alapú indokolásnak tekinteni. Ebből következően az objektív alapú indokolást minden esetben az adott közbeszerzési eljárásra figyelemmel, a vizsgált ajánlati elemek adattartalmának értékelése mellett, az ajánlati felhívás és dokumentáció tartalmának és a konkrét ajánlatnak az

összefüggésében kell megítélni. Itt mutat rá a Fővárosi Ítéltábla, hogy az alperes a jogorvoslati eljárás során nem a két ajánlatban szereplő vállalási árat, hanem a felperes által feltett kérdésre adott válaszokat vizsgálta, e tárgyban tett megállapításait vizsgálta felül az elsőfokú bíróság is.

Helyesen hivatkozott arra a felperes, hogy az alperes kiterjesztően értelmezve a törvényt, az egyedi válaszok konkrét tartalmának értékelése nélkül, alapvetően a bizonyítékok (igazolások) hiánya miatt vetette el a válaszokat. Téves az az elsőfokú bírói megállapítás is, mely szerint igen részletes volt az ajánlatkérő kérdés feltevése, amelyhez nem igazodott a kapott válaszok terjedelme. Az ajánlatkérő kérdései nem voltak részletesek, mert azok csupán a költségvetés egyes tételeinek felsorolását tartalmazták. A felperes mindössze azokat a költségvetési főösszesítőben, a belsőépítészeti munkánál megjelölt tételeket határozta meg, amelyekkel kapcsolatban a nyertes ajánlatában aggályai támadtak, míg a második legjobb ajánlatot benyújtónál négy tételben a berendezések bekerülési értékére kért magyarázatot, különösebb részletezés nélkül. A Kbt. 86. § (3) bekezdésére tett általános hivatkozás nem mentesíti az ajánlatkérőt az alól, hogy megjelölje, milyen aggályai vannak, miért a megjelölt tételekkel kapcsolatban és mire kér tájékoztatást.

Az ajánlatnak az ajánlati felhívás és dokumentáció adattartalmának kell megfelelnie. A felmerülő aggályokkal kapcsolatban adott válasznak a kérdés feltevéséhez kell igazodnia, és a műszaki adattartalomhoz kapcsolódnia. Az ajánlatkérő a kiírás szerint azt kérte az ajánlattevőktől, hogy ajánlatukat tétel, anyagár, díj, munkadíj és a kettő értéke együttesen bontásban adják meg. A műszaki leírás sem tartalmazott olyan további, konkrét előírást, amelyet szerepeltetni kellett volna az ajánlatokban. Annak eldöntéséhez, hogy a válaszok a törvényi követelményeknek megfelelnek-e és a felperes helyesen vonta be az ajánlatokat az értékelésbe, a rendelkezésre álló adatok alapján érdemben, az egyes, kért tételekre kellett volna elvégezni a válaszok vizsgálatát, melyet mindenre kiterjedően sem az alperes, sem az elsőfokú bíróság nem tett meg.

A másodfokú bíróság a fenti szempontok szem előtt tartásával az ajánlati felhívás és dokumentáció, a benyújtott ajánlatok vonatkozó részeinek és az adott tételek áaira kapott magyarázat vizsgálatát elvégezte. A nyertes ajánlatát illetően azt állapította meg, hogy a kérdésfeltevés a belsőépítészeti munkanem 18 tételére, az ott írt, fából készült berendezések anyag-és díjtételeire vonatkozott. A nyertes válaszában saját asztalos-üzemére, alvállalkozó igénybevételeének hiányára, az újonnan beépített gépsorra, az önköltségi árra, és a karbantartási szerződéssel lekötött kapacitásra hivatkozott, mely indokokhoz mellérendelve az egyes tételeket, a másodfokú bíróság objektív alapúnak minősítette az adott választ, mert abban az ajánlattevő a szolgáltatásnyújtás, illetve az építési beruházás gazdaságosságára, az önköltségi árat befolyásoló tényezőkre hivatkozott. A tételes költségvetést meghaladó árelemzés adása az ajánlati felhívás és dokumentáció szerint nem volt követelmény az ajánlattal szemben, mint ahogy az sem, hogy az önköltségi ár képzéséről bizonyítékot, vagy dokumentumot kell előterjeszteni. A nyertes nyilatkozott a gazdaságosság magyarázataként arra, hogy saját asztalos műhelyében harmadik

személy, külső alvállalkozó nélkül végzi el a berendezések gyártását, olyan gépsoron, amelyet újonnan állítottak be, és amelynek a karbantartására a személyzet rendelkezésre áll és a próbagyártás során előforduló esetleges hiányosságok kijavítását nem az ajánlattevő, hanem a vele szerződéses kapcsolatban álló gazdasági társaság emberei végzik el. Ezek olyan, az ajánlattevő számára kivételesen előnyös körülmények, - hiszen a saját üzemben, új gépsoron (a hiba kijavítási költségei nem terhelik), rendelkezésre álló visszamaradt anyagból történő munkavégzésre hivatkozott - olyan objektív alapú indokok, amelyek megfelelnek a Kbt. 86. § (3) bekezdésében támasztott követelményeknek.

A ... kérdésre adott válaszában arra hivatkozott, hogy az adott berendezéseknek azért olyan kedvező a beszerzési ára, mert az évek során adott nagy volumenű megrendeléseknek köszönhetően sikerült a gyártóval és forgalmazóval kiemelkedően jó teljesítési feltételeket kialakítani. A kérdésre adott válasz objektivitását alátámasztják a jogorvoslati tárgyalás adatai is, mely szerint az alperesi beavatkozó és a ... ugyanattól a győri székhelyű ...-tól szerzik be a berendezéseket, a ... közel 2 millió forinttal olcsóbban. Az objektív alapon álló indoklás megítéléséhez indokolatlan megkövetelni a külső üzleti partner, a Kft. írásos ajánlatának bemutatását vagy nyilatkozatát arról, hogy ténylegesen ezen az értéken biztosítja-e a berendezést a megrendelő részére. Az ajánlatkérőnek nemcsak a kérdésre adott indoklás, hanem a rendelkezésre álló iratok, az ajánlat teljes terjedelme alapján kell meggyőződnie arról, hogy az ajánlati elemek megalapozottak-e. Ennek során a ... -nél figyelembe kellett venni referenciamunkáit, amelyek több száz millió forint nagyságrendűek, a banki igazolásokat, amelyekből megállapítható, hogy a társaság tőkeerős, tartozásai nincsenek, sorban álló tételeket nem tartanak nyilván, a több banktól származó banki információkat, és azt a meg nem cáfolt előadást, hogy a ...-tól az ajánlatban feltüntetett értéken tudja például az ajánlat 117. oldalán 91. tételes szám alatti berendezést beszerezni. Az alperesi beavatkozó ajánlatához képest ugyanezen tételnek ugyanettől a forgalmazótól való közel 2 millió forinttal olcsóbb beszerzése önmagában, de a rendelkezésre álló egyéb adatokkal összevetve is elfogadhatóvá teszik azt a magyarázatot, amit az alacsony bekerülési értékre adott. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a rendelkezésre álló dokumentumok, az ajánlat műszaki tartalmával szemben támasztott követelmények, az ajánlati felhívás és a dokumentációban meghatározott, az ajánlatok elkészítésének módjára vonatkozó iránymutatás és mindazok az adatok, amelyekből az ajánlattevők alkalmasságára, referenciáira, anyagi helyzetére vonatkozóan következtetések levonhatók, objektív alapú, kellő indoklást szolgáltatottak a felperes számára az általa feltett kérdésekre. Nem sértett ezért jogszabályt a felperes, amikor a gazdasági ésszerűséggel összeegyeztethetőnek tartotta és elfogadta a vizsgált tételek értékére adott indoklást, az ajánlatokat nem nyilvánította érvénytelenné.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése értelmében megváltoztatta, a Kbt. 341. §-ában biztosított jogkörénél fogva az alperes határozatát is - a kereseti kérelemmel támadott részében -

megváltoztatta, és a határozatban a felperes terhére rótt jogsértést, valamint az ezért alkalmazott jogkövetkezményeket mellőzte.

Az alperest a sikeresen fellebbező felperes másodfokú perköltségének megfizetésére kötelezte a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében. Az alperes személyes illetékmentessége folytán feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM r. 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. október 15. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Dr. Szőke Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő